

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
ПРОВІНСІАЛЬНА БІБЛІОТЕКА
MANITOBA

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

Ч. 64.

ЧЕТВЕР, 28. ТРАВНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, MAY 28th, 1925.

No. 64.

VOL. VII.

Французькі війська в Мароко відступають перед повстанцями

АРМІЯ ЛЬОПТЕ ЕВАКУВАЛА В РАЙОНІ РІКИ КВЕРГА 30 ОБЛЯЖЕНИХ ПОСТВ.

Французи концентрують тепер всі свої сили для оборони Фезу, столиці французького Марока.

ПАРИЖ, 27. травня. — Міністерство закордонних справ оповістило, що французькі війська в Мароко, які ведуть війну з повсталими Ріфами, евакуували в районі ріки Кверга 30 обляжених постів.

Урядовий комунікат каже, що Французи концентрують тепер всі свої сили для оборони Фезу, столиці й найбільшого міста в Мароко. Вони нагромаджують війська в Бібане й Тунат, котрі то пости контролюють дорогу до Фезу.

Обляжені Ріфами гарнізони терпіли від голоду, спеки і

спраги. Многих жовнів вратовано від смерті лише при допомозі аеропланів, які кидали обляженим поживу й інші засоби.

Неурядові звідомлення кажуть, що підчас відступу Французи втратили около 100 людей в убитих, між ними сімох офіцерів.

ПАРИЖ, 27. травня. — Останні звідомлення кажуть, що Абд-Ель-Крім, провідник Ріфів, приготується до нової бою з Французами й планує кинути проти французької армії найменше 30 тисяч людей.

Французи доносять про перемогу мароканського племені.

Французькі війська розпочали офензиву проти повсталих Ріфів під проводом Абд-Ель-Крима.

ФЕЗ, Французьке Мароко, 26. травня. — В останньому французькому комунікаті неохочо повідомляється про перемогу племені Джебаля, яке збутивалося проти Французів і прилучилося до Ріфів.

Комунікат каже, що провідник Ріфів Абд-Ель-Крім дав своїм новим союзникам певну кількість машинних крисів.

ФЕЗ, Французьке Мароко, 27. травня. — Французькі вій-

ська розпочали нову велику офензиву проти повсталих Ріфів під проводом Абд-Ель-Крима.

В наступі беруть участь всі три колонни французької армії в Мароко.

ПАРИЖ, 27. травня. — З урядового жерела оповіщено, що Франція й Іспанія дійшли до порозуміння відносно спільної акції проти Ріфів в Мароко.

Прем'єр Пенлеве відбув конференцію з Люї Мальві.

Переговори між французьким представником і еспанським урядом пішли після бажання Французів.

ПАРИЖ, 25. травня. — Прем'єр Пенлеве відбув конференцію з Люї Мальві, що повернувся вчора з Мадриду, де вів переговори з еспанським урядом в справі спільної акції проти Ріфів в Мароко.

Уважають, що слідуючим кроком в мароканській ситуації буде залучена французько-іспанська офензива проти Абд-Ель-Крима, щоб цілковито розбити його сили.

Хоч вислід місії Мальві до Мадриду не є оповіщений, то проте французький прем'єр повідомив пресу, що переговори з еспанським урядом пішли так, як Французи собі бажали.

Якщо Іспанці рішаються прилучитися до Французів в боротьбі проти Ріфів під проводом Абд-Ель-Крима, то війна проти повстанців перенесеться на еспанську територію.

Іспанці бомбардують і палять хати селян в Мароко.

Іспанський уряд нехтує всі договори і по звірському розправляється зі старцями й дітьми.

ЛОНДОН, 25. травня. — Англичанка Дроммонд-Гей написала лист з Тангієру до "Дейлі Експрес", в якому каже, що еспанські авіатори бомбардують і палять селянські хати в Мароко, проганяючи сотки тисяч людей до Тангієру, який вже є переповнений голодними й хорими втільцями.

Дроммонд-Гей обвинувачує еспанський уряд, що він нехтує всі договори і по звірському розправляється зі старцями й немічними особами та дітьми.

Вона каже, що ночами сильні прожектори освітлюють гори. Якщо вони відкривають, що в певному віддаленні від мейнів живуть люди, тоді військові висаджують їх доми або прошиває їх кулями. Еспанські жовніри, каже вона, відкрито нападають на села в неутраїній пооді і їх рабують.

Серед втікачів поширилася віспа й забирає їх десятками. Втікачам загрожує також тиф і холера.

Болгарський король Борис підписав смертні присуди.

Влада має в своїх руках трох засуджених: Петра Загорського, адвоката Марка Фрідмана і Юрія Коєва.

СОФІЯ, Болгарія, 26. травня. — Болгарський король Борис підтвердив вчора смертні присуди на трох революціонерів, що були засуджені військовим судом за співучастя у виважженні катедри в Софії.

Є ще перші смертні присуди, які король Борис колибудь підтвердив. Він заявив, що заговор опраудує присуди смерті.

Засудженими на кару смерті є оці: захристиян катедри Петро Загорський, адвокат Марко Фрідман і Юрій Коєв.

Тепер, коли король Борис підтвердив смертні присуди, державна прокуратура надіється, що він одобрить також інші смертні присуди, видані на більшовицьких заговорників.

Найвищий суд Фінляндії розв'язав комуністичну партію.

Фінляндський уряд заборонив більше як 300 відділів різних робітничих організацій в країні.

ГЕЛЬСІНГФОРС, Фінляндія, 21. травня. — Найвищий апеляційний суд у Фінляндії признав діяльність фінляндської Комуністичної Партії незаконною і приказав її розв'язати.

Рівночасно фінляндський уряд рішив розв'язати 97 інших комуністичних організацій, що знаходяться в тісних зв'язках з Комуністичною Партією.

Депеша з Гельсінгфорсу доносить, що фінляндський уряд видав розпорядок, на підставі котрого ліквідується більше як 300 відділів різних робітничих організацій.

Рівночасно державна прокуратура видала приказ арештувати 2,000 членів і урядників тих організацій. Вона обвинувачує їх в протидержавній діяльності.

Мороз наробив шкоди фермерам в злучених державах.

З Торонто повідомляють, що в багатьох місцевостях західної частини провінції Онтеріо падав сніг.

ШКАГО, 26. травня. — Протягом останніх трох днів мороз наніс шкоди фермерам середньо-західних стейтів на міліони доларів. Консервативні обчислення вказують, що пшениця й кукурудза зістали знищені на 25 до 30 процент, а овочів навіть ще більше.

В кількох місцях урожайного кукурудзяного пояса треба буде зовсім наново сіяти кукурудзу. Це опізнити доспілості урожаю і в осені його можуть захопити морози.

Мороз, що пошкодив засівам, захопив такі стейти: Небраска, Айова, Кензас, Місури, Іллінойс, Індіана, Оклахома, Міссисіпі й Пенсільванія та Північна Дакота. Менший мороз був в стейтах Огайо й Кентакі.

ТОРОНТО, 26. травня. — З багатьох місцевостей в західній Онтеріо доносять, що там падав сніг. Заходить побоювання, що острі зимно може нанести багато шкоди овочам.

Польщу не обов'язують постанови конференції в Женеві.

Всі країни, що граничать з С.Р.С.Р., виключені від виконування постанов про контролю торгової зброєю.

ЖЕНЕВА, Швейцарія, 23-го травня. — На вчорашньому засіданні міжнародної конференції делегати Франції і Злучених Держав признали слушними догадання Польщі, щоб постанови конференції не були обов'язуючі для держав, що сусідують з Радянським Союзом, поки радянський уряд не згодиться визнати постанови конференції про контролю торгової зброєю й амуніцією.

Польська делегация домагається такого застереження для Польщі й Румунії. На пропозицію американської делегации його поширено на всі країни, що сусідують з С.Р.С.Р. Головним аргументом за таким застереженням було твердження польської делегации, що з боку Радянського Союзу цим державам загрожує велика небезпека.

Конференція згодилася, щоб це застереження було правомисне на протяз двох років. Коли-б в тому часі Радянський Союз підписав протокол конференції, тоді була-б скликана нова конференція для ревізії протоколу.

Радянський Союз дав до зрозуміння, що не буде брати участі в ніякому конгресі, який підписати міжнародний договір, де не карують за убійство радянських делегатів.

НІМЕЧЧИНА ГОТОВА ПІДПИСАТИ ДОГОВІР.
ЖЕНЕВА, Швейцарія, 26-го травня. — Німеччина заявила вчора офіційно, що є готова підписати міжнародний договір, який забороняє би уживати підчас війни трійливі газу та інші подібні хемічні вироб.

Боротьба між комуністами і фашистами в Лондоні.

ЛОНДОН, 25. травня. — На Трафалгарській площі в Лондоні прийшло вчора до боротьби між комуністами і фашистами, коли ці останні обходили "Емпайр дей". На місце боротьби наспіла поліція і розігнала воюючі сторони.

Двох провідників бійки арештовано. Зі сторони комуністів зібрав арештований студент Макензі, а зі сторони фашистів якийсь Лік.

Підчас експлозії убито і ранено 300 осіб.

ПЕКИН, Китай, 27. травня. — З Мукдену доносять, що підчас великої експлозії в тамошньому арсеналі убито і ранено 300 осіб.

Експлозія сталася серед ночі з невідомої причини. Будинки, що находилися 1,000 метрів від місця експлозії, зістали завалені.

40 людей втопилося з кораблем.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ, 25. травня. — При виході до Босфору затонув малий турецький прибережний корабель разом з 40 пасажирами й моряками.

Велика буря в окрузі Ангорі спричинила багато шкоди домам і засівам та перервала комунікацію між Константинополем і Ангором.

Нема роботи для імігрантів.

В домінійській іміграційній салі у Вінніпегу сидить тепер около 200 імігрантів, очікуючи на обіцяне заняття. Час сівби скінчився і на фармах робітників тепер не потрібно, а на залізних дорогах теж нема вже де їх примістити, отже мусять ждати.

Тим часом з Європи приїздять сотки нових імігрантів.

Франція задержує амбасад у Ватикані.

ПАРИЖ, 27. травня. — Між урядом і опозицією в сенаті прийшло вчора до угоди, на підставі котрої французька амбасада при Ватикані буде задержана.

С.Р.С.Р. не вишле делегатів до Цірку.

МОСКВА, 21. травня. — Радянський уряд відмовився вислати своїх представників на міжнародній агрономічний конгрес в Цірку з тої причини, що він скликається в Швейцарії.

Радянський Союз дав до зрозуміння, що не буде брати участі в ніякому конгресі, який підписати міжнародний договір, де не карують за убійство радянських делегатів.

Німеччина готова підписати договір.

ЖЕНЕВА, Швейцарія, 26-го травня. — Німеччина заявила вчора офіційно, що є готова підписати міжнародний договір, який забороняє би уживати підчас війни трійливі газу та інші подібні хемічні вироб.

Судьба експедиції кап. Роалда Амундсена невідома.

Др. Скаттум, президент Норвежського Географічного Товариства, заявляє, що Амундсен полетів через бігун до Аляски.

ОСЛЬ, Норвегія, 26. травня. — Минуло повних п'ять днів від часу, як капітан Роалд Амундсен вибрався літаком зі Шпіцбергену до північного бігуна, і про нього нема ніякої вістки.

Наспівші тут звідомлення про бурі на далекій холодній півночі ще збільшують занепокоєння про судьбу експедиції Амундсена.

Вітри, які лютують тепер в підбігунових околицях, могли опізнити поворот Амундсена. Якщо буря буде продовжуватися, то полет аеропланом буде майже неможливий.

Доктор Скаттум, президент Норвежського Географічного Товариства, вважає, що неправдоподібним є, щоб Амунд-

сен висів на бігуні. Він вірить, що дослідник потайки планував перелетіти до Аляски і відкрити базу між східним Сибіром і Аляскою. Цей простір ніколи не був досліджений і Амундсен планував минулого року включити його в свою подорож.

Погляд, що Амундсен планував продовжати полет до Аляски, піддержують також інші, включно з Адольфом Гульмом, славним бігуновим авторітетом, який каже, що Амундсен приготується на що можливість і при допомозі Гуля виготовив карту для своєї орієнтації на випадок, як рішиться летіти через бігун на другий бік світа.

Др. Нансен не боїться за судьбу експедиції Амундсена.

Славний дослідник каже, що Амундсен може дати собі раду серед всякого рода труднощостей і перешкод.

КОПЕНГАГА, Данія, 26. травня. — Газета "Екстрабладет" надрукувала вчора інтерв'ю з д-ром Фрідтофом Нансеном, норвежським дослідником підбігунових областей, в якому він між иншим сказав:

"Ніхто в Норвегії не є занепокоений судьбою Амундсена. Він може дати собі раду серед всякого рода труднощостей і перешкод. Нема причини дивуватися ізза нього".

ЛОНДОН, 26. травня. — Командант К. Г. Преструд, морський атташе при норвежській

легації в Лондоні, який товариш Амундсенів підчас його експедиції до полярного бігуна в 1912 році, не думає, що є яка причина боїтися за його життя.

Преструд заявляє, що неможливим є вказати місце бігуна з воздуха і що експедиція могла спуститися на долину 50 або 75 миль від бігуна. В такому випадку її треба було-б робити обчислення, де вона якраз находиться, і йти пішки до бігуна. Може забрати два або три дні часу, заки буде знайдено точне місце бігуна.

Процес проти 49 естонських комуністів в Дорпаті.

ДОРПАТ, Естонія, 21. травня. — Тут розпочався вчора процес проти 49 комуністів, яких обвинувачується в участі в протидержавній змові.

Поліція каже, що впала на сліди заговору й арештувала його провідників. Потім в її руки попало багато документів і вона перевела масові арештування.

Ставропигійський інститут остає в руках москвофілів.

ЛЬВІВ. — Польське міністерство внутрішніх справ відкинуло рекурс д-ра Степана Федака проти розпорядження з 16. лютого 1922 р., яким уневажено дотеперішній вибір членів Ставропигійського Інститута.

На цій підставі львівське воевідство розпорядило передати майно Ставр. Інститута, який "управляв" досіль "державний комісар" Третяк, до рук Виділові, "вбраному" 2. травня 1924 р. під зорким оком власті імущих.

Дня 25. квітня зранку дирекція поліції перевела формальну передачу з рук "комісара" Третяка в руки "сеніора" Третяка та ще двом його партійним побратимам: Заяцєві і Сивулякові. Вуличні польські газети радють, що Ставропигійський Інститут, одна з найстарших українських стійок, опинився у "власних" руках.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: в у вівторок, четвер і суботу.

Видання Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі, Регістрація, адміністрація і друкарня вистаються в Укр. Роб. Домі, на рої вулиця Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЩО СЮТЬ, ТЕ Й ЗБИРАТИМУТЬ.

РЕАКЦІЯ В ЕВРОПІ ШАЛЕ.

Вісти, що їх подає європейська робітничка преса про жахливий терор пануючої влади проти працюючих мас різних європейських капіталістичних країн, обурюють до глибини душі. В Болгарії, Румунії, Естонії, Латвії, Фінляндії, Югославії, Італії, Угорщині, Німеччині, Іспанії суворо переслідують всяку робітничу або селянську організацію, що не підчиняється покірно кровавій диктатурі буржуазії. Найбільшого переслідування зазнає скрізь комуністична партія.

Фашістським катам, що намагаються фізичним винищенням, вбивствами революційно настроєних, але безбронних робітників та селян, а в першу чергу їхніх провідників, рятувати панування капіталу, за мало крові працюючих. Тим злирам хочеться це мук своїх жертв. Для того вони вигадують людські, дикі тортури, якими мучать безневинних людей.

Методи середньовічної інквізиції бліднуть в порівнянні з тими способами тортування, яких вживають проти працюючих цивілізовані християнські кати. До примітивних способів катування, при допомозі вивання жертв вища головою, або за пальці рук, вбивання шпилькою та цвяхиків під нігті, наповнювання нутра організму водою, відбивання внутрішностей, биття гумовими палицями по п'ятах, розчавлювання жіночих грудей лещатами і т. д., вони вживають ще й зовсім модерних — пещу електричним током в п'яти, полові частині тіла, осліплюють сильними рефлекторами очі і т. д.

ПРОВОКАЦІЄЮ І БРЕХНЕЮ ПРОТИ ПРАЦЮЮЧИХ.

Щоб не допустити робітників та селян до організування їхньої сили і опору проти тих звірських знущань і катувань, ці кати вживають провокації і брехні на виправдання свого терору. Найкращим прикладом може послужити Болгарія.

В Болгарії, як відомо, зараз має владу кліка ката Цанкова, якою власною рукою так звана "Кубрат", або Ліга Військових Офіцерів. До влади дісталася вона в 1923 році при помочі цілого ряду вбивств, починаючи скритим вбивством селянського прем'єра Стамбулієвського, масакри селян та терору, яким посудується й до теперішнього часу. За час свого недовгого панування влада кровавого Цанкова вимордувала десятки тисяч селян та робітників.

Організації болгарських селян та робітників розбиті. Так робітники як і селяне стали шукати захисту під червоним прапором комуністичної партії, яка все одно не переставала працювати хоч і в підпіллі, коли не стало можливості існувати легально.

Влада ката Цанкова вживає винищувати комуністів в цей спосіб, що обвинувачувала їх за вчинки, які умисно робили певні провокатори на приказ влади, а також за вчинки сербських терористів, та за всякі розсудливі акти, докочували поодиноким людям катіваного населення. Стріляли на короля Бориса якесь терорист, правдоподібно за намовою і на приказ самої такти Ліги Військових Офіцерів, а обвинувачено за це комуністів. Убито генерала Георгієва, а відповідальність складено на комуністів. Кинено бомбу в катедрі Свєті Краля і цей вчинок приписано комуністам. Розуміється, вину за всі ті вчинки звернено на комуністів не тому, що вони дійсно їх докочали, але для того, щоб під цим претекстом можна було їх арештувати, мучити й вбивати.

ВБИВСТВА КОМУНІСТІВ БЕЗ ДОКАЗІВ ПРОВІНИ.

Всім відомо, що комуністи є проти індивідуального терору а визнають тільки масову боротьбу працюючих одиноким доцільною. І не тільки Комуністичний Інтернаціонал налягувався подлу брехню Цанкова, що ніби то комуністи планували й виконали ці терористичні акти, не тільки опрокинули її представники Болгарської Комуністичної Партії т. т. Коляров і Дімітрєв, але правду виявили і некомунисти. Самі урядники, а навіть соціал-демократи і сам болгарський міністер внутрішніх справ, генерал Русєв, 21. квітня в болгарському парламенті заявив, що бомбу в катедрі Свєті Краля кинули заговорники, за намовою Сєрбії, тоб-то за намовою таких-же пануючих в Сєрбії горлоїраїв, як сам Цанков. Посли до англійського парламенту Ведажуд, Мекайндєр і Мєлон, що були в тому часі в Болгарії, рішучо заперечують, що вчинки ці докочані комуністами і заявляють, що комуністи зроблено жертвами з обрахунком на вишвищення їх. А послі ці не комуністи, а лейбористські демократи і не зацікавлені вони в обороні комуністів.

Між зловленими заговорниками, що мали брати участь в замаху на катедрі Свєті Краля, є, між іншим, один піп, захристиян Загорський, котрий чей-же не міг бути комуністом. Один тільки арештований разом з заговорниками, адвокат Фрідман, признає, що є членом комуністичної партії, але заявив, що з підкладаними бомби нічого спільного не має. Але помімо того його засудили на смерть, бо він-же комуніст.

Закриваючися своєю власною брехнею влада ката Цанкова вимордувала, переважно без суду і без жадних доказів провини, тисячі селян та робітників, зацікавлених в симпатіях до комуністичного руху. В цьому допомогла їй рада амбасадорів альянських країн, дозволяючи збільшити армію для цієї дикої кровавої розправи.

Винше агадїти англійські послі, що розсліджували ситуацію в Болгарії, закликають у своїй заяві увесь цивілізований світ протестувати проти цієї кровавої оргї фашістських дикунів в Болгарії та допомогти нещасному населенню тої країни позбутися самозаванної і невідчужної влади ката Цанкова.

ЦИВІЛІЗОВАНА БУРЖУАЗІЯ МОВЧИТЬ

Але цивілізований буржуазний світ мовчить. Навіть не протестує проти засуду на смерть попа Загорського. А скільки то криву та галасу вона почула була з приводу засуду польського попа-піпона Бучкевича в Радянських Рєспубліках. А буржуазна преса це й виправдує й виблєв Цанкова, робить

його героєм-борцем проти "більшовицької небезпєки", яку в Болгарії, бєдай під що пору, він сам вивуає.

Так, цивілізована, християнська буржуазія мовчить тоді, коли вбивають невинних селян та робітників, немов звірів на ловах. Вона в душі навіть радє, що має до послуг таких катів як Цанков, Мусоліні і інші. Кров і мукі працюючих її не зворушують. Вона скоріше скотину пожає, чим працюючого раба.

Вона знає, що лєється безневинна кров працюючих не тільки в Болгарії, але і в інших придонних чоботом золотого божка капіталу країнах, мучать, катують і вбивають без милосєрдя робітників та селян, але мовчить, або посміхується, при такєх і рєчєх з вітїи.

ЩО СЮТЬ, ТЕ Й ЗБИРАТИМУТЬ.

Але ранше чи пізніше приєде час суду і на нинішних катів, що знущаються над працюючими. Він приєде помімо того, що вони стараються до того не допустити. Приєде так-же певно, як після нагромадження великих змар у водусї, серед блискавиць і громів неминує впаде дощ на землю.

Тільки дурень, що не розумє, або не хоче розуміти, законів єволюції й поступу та повільних і революційних змін, яким підлягають види сусїльного життя й ладу, не знає, або не навчився нічого, про живуче людства, може надїятися, що якимсь чудом капіталістичний лад і теперішні відносини між людьми втримаються во вічні віки. Було невільництво і скїчилося. Був панщиновий (феодалний) лад і йому прийшов кінець. Йому на зміну встановлено теперішній капіталістичний лад і його теж жеде загубить.

Вироста нова сусїльна сила, що на імя її пролетаріят, якому признавала історія похоронити капіталізм, а на його місце збудувати новий — соціалістичний лад. І не тому, що це забаганка пролетаріату, але тому, що в капіталістичному ладі втворилися вже такі умовини, що не дають мільйонам працюючих жити.

Трудящі маси, робітники й селяне ранше чи пізніше скрізь перемоуть своїх висисувачів, гнобїтелів і катів, а тоді ті, що нині виваються кровю працюючих, насолодують свої звірські почування їхніми муками, не матимуть права нарікати на плоди своєї науки. Бо те, що вони сїють, те й збиратимуть.

ВІСІМ ВІДПОВІДІВ ГІНДЕНБУРГА.

Дня 4. травня представники американської преси відідали в Гановєрї німецького президента Гінденбурга. Представники американської преси прохали Гінденбурга відповісти на вісім запитань, що їх вони хочуть йому поставити й зазначили, що громадська думка Америки з пильною увагою стежить за першими кроками діяльності Гінденбурга і що через те відмова Гінденбурга відповісти на поставлені йому запитання, викличе несприятливі вражіння в широкіх колах заалянтичної рєспубліки.

Гінденбург після довгого вагання згодився відповісти на запитання американських корєспондєнтів.

Перше запитання: Чи годиться Гінденбург присягти на вірність веймарській конституції під узаконєним рєспубліканським прапором?

Відповідь Гінденбурга: Звичайно, я годжуся це зробити, бо нікакє я не згодився-б на мєє вибрання.

Друге запитання: Чи не вважаєш ти за краще бачити екайзера Вільгельма на німецькому троні, замість того, щоб самому правити як президент?

Відповідь Гінденбурга: Тепер піде не обміркується серйозно питання про рєспубліку чи монархію. Через те мої особисті погляди в цїй справі не мають ніякої ваги.

Третє питання: Чи годиться підписати запропоновану гарантійну угоду, що забезпечувала-б кордонї Франції та Бєльгії?

Відповідь Гінденбурга: Питання про гарантїю є тепер предметом міжнародного обговорєння, а через те я особисто не можу відповісти на таке запитання, бо такі серйозні проблеми повинні перш за все обговорити відповідні уряди. Звичайно, я звертаю пильну увагу на всі переговори, що стосуються до цієї серйозної проблеми.

Четверте питання: Чи вважаєш ти, що теперішні кордонї на Сходї слід змінити на користь Німєччини?

Відповідь Гінденбурга: Я подїляю цей погляд разом з усіми Німєцями, незалежно від їхньої партійности. Однак, я вважаю, що це питання, щоб уникнути порушення миру, слід вирішити переговорами.

П'яте питання: Чи ви, як президент, зробите все, що залежить від вас, щоб виконати точню умови вєрсазької угоди?

Відповідь Гінденбурга: Вєрсазька угода обов'язкова для Німєччини доти, донї її держави Антантї не замінить новою угодою. Само собою розуміється, що Німєччина повинна виконати також усі військові пункти цієї угоди.

Шесте запитання: Чи буде ваша політика відносно коли-

В УКРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

У ПОЛЬЩІ ПАНУЄ НАСИЛЬСТВО ТА ГНІТ.

Посол Пацук, що виступав в польському соїмі, ось що сказав:

"В квітні по всій території Волині, Полїсї і Новогрудського району, польська поліція провадила масові труси і арешти. Обєднаними силами військ — поліції зроблено тисячі трусів і заарештовано тисячі українських і білоруських селян, робітників і інтелїгентів.

Щоб дєсь держати заарештованих, не вистарчає вже ні тюрем, ні поліцейських комісаріятів. В Ковєлі повернено в тюрми кїно-театр і місцеву школу. Заарештовують всіх тих, хто провадить будь-яку громадську роботу. Заарештували багатьох редакторів робітничо-селянських газет, які вже давно не виходять, бо їх заборонила польська влада.

Заарештованих в Польщі страшено бють. Бють гумою по п'ятах, забивають голки під нігті, піднімають заарештованих за волосся і кидають на підлогу. Масові арешти, величезні політичні суди, каторга і розстріли — ось на чім тримається польська буржуазна влада".

Посол Пацук вимагає, щоб уряд негайно припинив ареш-

ти на окраїнах і щоб звільнив заарештованих. Він також вимагає, щоб соїм негайно вивбрав комісію з 15 осіб для розслідування злочинів.

КАТУЮТЬ СЕЛЯН.

В західїї України польська влада провадить увесь час арешти. Полїція з агентами дєфєнзив, озброєна кулеметами, вскакує в села, робить труси, заарештовує, не жалїючи нікого.

В першу чергу поліція вимагає зброю. Коли селяне кажуть, що зброї нема, їх поліція починає бити. При допитї страшенно знущаються, загрожують розстрілом. Допитують завжди в хлівї, при чїм вивають оточує озбрєна юрба службовців охорани. Здебільшого селян заарештовують тоді, коли знаходять у них українську літературу. Полїція часто робить такі вчинки: підїдає під обору стару иржаву рушницю, її знаходять, звичайно, потїм і це є доказ злочинства. Є цілі села, де всі дорослі чоловіки арештовані.

ЧОГО ХОЧУТЬ СЕЛЯНЕ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Польська поліція заарештувала силу селян Галичини, Волині, Підляшя та Холмщини.

МІРКУВАННЯ РАБА.

"Мій учитель був пес, що на лалки став і що лежить ту руку, яка його бє. І хоч часом, як грїм гримє слово мєє, то це бляшаний грїм, що нікого не вбє. І хоч душу манить часом воїм приваб, але кров моя — раб! Але мєє мій — раб! Хоч в пуг не ношу на руках, на ногах, але в-верній-ношу все невольницький страх."

Іван Франко "Semper Tiro"

Чимало літ проминуло з того часу, як Іван Франко написав вище наведені слова і по части вони вже втрапили своє значіння, як характеристика рабського українського народу, що гнув свою спину довгі віки в московській і польсько-німецькій неволї. Більшість українського народу скинула вже ярмо з своїх плечей і зажила вільним життям на своїй Радянській Україні, а менша частина, що джукочує продажкою проводить українських панків опинилася під польсько-панським караволом, безстрашно і дієсно по героїській боротьбє за своє визволення. Але слова Франка все ще мають незвичайно велике значіння, коли пристосувати їх до тієї купки українських панків, які ще сьогодні думають так, як їхні діди і прадіди, та вишукують кожний раз нагоду, де можна-б прислухатися панам, де можна-б погнути свою спину та задокментувати перед всіми своє рабське клеймо. Стоїти на лапках перед паном, як послушний песик, що за це достанє шматочок хлїба, продати свою честь, совість і гідність людини, продати навіть рідну маму ради панської подачки, це для таких людей вїчна мрія. Цим вони живуть, цим годуються самі і цим стараються годувати затуманених брєхнею своїх овечок, що без думки румигають байдужно сплєніє сїно.

В свідомості людини вид нещасного раба викликає глибоке співчуття і така людина всіми силами старається полєкшити долю тому рабові, просвітити його, вказати, що він теж людина і йому належаться в 20 столїтті такі-ж права, як й усім. Але бують же й такі раби, що викликають в свідомості людини тільки огиду, бо це раби свідомі свого рабства, рабства низького, добровільного. Це ті, що в найбільш бурдюний спосіб будуть вислугуватися катові свого рідного батька, аби заслужити негідною продажністю на ласку

пана. Це ті, що не вагаються перед нічим, аби тільки мати для себе особисто якусь користь. Це ті, що провадять своє життя на брєхні, крутїстві, негідному вислугуванню власникам примусових рабів — працюючих людей, яких стараються всіми способами затягти в це гірше рабство, а кожний визвольний рух тих примусових рабів намагаються спаралїзувати чи то доносами, чи низькими наклепами.

Мабуть найкраще придивитися до подлої роботи таких добровільних рабів-панків в Канаді і Злучених Державах. Кому тільки вони не вислугувалися за останні роки? Кому тільки не помагали вони запрягти в ярмо працюючі українські маси так тут за океаном, як і в старому краю? Поминувши ганєбні пам'ятї петлюрівщини й петрушевщини, поминувши це, що редактори "патріотичних" газет їздили до Петлюри аж в Польщу з Канади, щоб зложити "чолобитно "отамановї" і його власникам, польським панам — ми сягнем думкою тільки один рік назад. Серед цих рабів-панків бачимо рабські поклонї відомому катові України — царському генералові Скоропадському, то самозванчому "царєві" "єдино-неділимой" Росії, Кирилєвєлові, то оборонцєві панського бандїтизму на українських землях під Польщею панї римськєму, то мрії про корольський престол в Києві. А все це разом значить: міцне, єдино-владне закрїпощєння українських працюючих мас. Не згадуємо про це може тому, що такі рабські поклонї й мрії небезпєчні для працюючих мас, але тому, щоб доказати, як легко мінють свою шкіру "народні провідники".

Бують часами такі випадки серед цих рабів-панків, що тямуча людина просто стане, задумується і ніяк не вміє пояснити собі, що людський розум так страшенно ще не розвинений. Наприклад, найнище стояча під сонєм газетка "С і ч", що виходить в Шикаго, писала свого часу, що в Києві "більшовики мучили в тюрмі контрреволюціонера в той спосіб, що впустили йому в середину розпеченого шурєра". І мимоволї думаєш: як редактор міг впасти на таку думку? Бо щоб придумати таку "мук", то дійсно треба або божевільної людини, або страшного сну.

А ось знову свїжий приклад. "Патріотична" газета в Канаді, "Український Голос", в кількох останніх числах почала

Як заявляють українські громадські діячі, польську владу дуже вражало те, що по багатьох селах відбулися селянські сходи, на яких селяне заявили, що вони опинилися в дуже скрутному становищі і провадитимуть боротьбу з польським урядом за те, щоб українському народові було дано політичні та економічні права. На цих же сходах селяне ухвалили вимагати, щоб землі польських козьонїстів, церков, косьєлів і великих поміщиків було віддано без викупу селянам.

Вимагають також селяне, щоб негайно зменшено було податки, щоб довели селян до злиднї, щоб негайно допомогти кредитом селянам, що потерпїли від неврожаю. Селяне вимагають, щоб було припинєно сваволою влади.

Уряд повинен, заявляють селяне, подбати, щоб влада не переслїдувала українські культурно-освітні організації. Місцеву сільську владу повинні вибрати самі селяне.

Польський уряд дізнався про активність селян, злякався і вирішив подати їм загальним терором, виправдуючи себе тим, що ніби в Східній Галичині є багато банд і збільшується комуністична агїтація.

друкувати натягнені й блїді міркування про Радянську Україну і життя в нїй в окремо-мо розділі під наголовком: "З комуністичного "раю". Є це безсоромні виривки з оповідань радянських письменників, що бичують в своїх творчостанки міщансько-куркульських настроїв на Україні і вперто прощюють дорогу Новому Жїттю. "Укр. Голос" і ним разом не скривачиєш пущився на відомий єзуїтський шлях, що "мета виправдує спосіб". В цілому він не передуркуєвав одного оповідання, а тільки подає своїм збаламучєним читачам потрібні йому уривки, аби це більше збаламучити їх. Але панове з "Укр. Голосу" страшенно помилуються, як думають, що таким негідним способом вони зуміють заплямити велику, творчу працю вільної Радянської України. Навіть уривки з оповідання селянського письменника-паузанїна т. П. Панча ("У. Г." ч. 18.) бють батогом по обличчю редакторів "патріотичної" газети безстрашно завязїтїю і непохитно більшовицькою ідейністю героя оповідання Олега. Отже власне Олега, сотні тисяч їх, прогнали з України панів і підпанків та встановили владу працюючих! Ані атокефальні дїригенти, ані міщане в родї батька Олега не боролися за визволення робітників й селян. Такі в час революції дускали насїння, робили самогонку і кєпкучи питали один в одного: "побачимо, що вийде з того!" А вийшло таке, що революціонер-Олеги тільки керувати державою, а атокефальних дїригєнтів і батьків-міщан заставляли працювати на користь народу і злитися з тим народом, або — добровільно пухнути з голоду. І мусить вчителювати Олегів батько, дарма, що не подобається йому, що діти зуть його "товаришом". Він тужить за старим рєжимом, як то він був педагогом Петром Івановичем. Та дарма! Старе не повернеться і про це батько добре знає. Підростає на Україні нове-чєрвєне вчительство і воно замінить хутко міщан Петрів Івановичів.

(Кїнець буде.)

У ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ ІСТОРИЧНОМУ МУЗЕЮ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА.

До Всеукраїнського Історичного Музею ім. Т. Шевченка в Києві незабаром буде передана шевченківська збірка Чернігівського Державного Музею (кол. муз. Тарнавського).

З передачу цієї збірки Київський Музей матиме найкращу збірку що охоплює життя й творчість Тараса Шевченка.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

3 поля науки і техніки

РОЗМОВА ПРО КООПЕРАТИВИ.

IX

До третьої і четвертої моральних заповідей нема що багато додавати, бо-ж кожний знає, що де нема ситуацій, там шкода що-небудь зачинає. Розуміється, що той ситуацій не має бути солом'яним вогнем. Солом'яний вогонь коротко горить. Будуйте кооперативну раду з таких, які вперед розпитують, розвідують, розслідують і т. д. З таких будуть добрі кооператори.

На 5 заповіді — про конструктивну критику — мусимо затриматися довше. Це є дуже важна заповідь.

Що таке критика? Це є обговорювання і оцінка справи, чи вона добра чи ні. Коли вона добра, то критик виявляє її добрі сторони і подає всі прихильні її аргументи. Коли ж вона недобра, то критик виявляє її лихі сторони, каже в чім саме криється зло, а рівночасно вказує, як повинна ця справа стояти, щоб вона була зовсім доброю.

Коли ми витикаємо другу помилку з тим наміром, щоб її поправити, це є добра і похвалена критика. Коли ми добачуємо, що кооператив не продається після кооперативних засад і говоримо про це в товариський спосіб, з наміром усунути помилки, хиби і недомогання, то наша критика є похвалена і добра. Це критика будуєча, тоб-то конструктивна.

Коли ж людина критикує з тим наміром, щоб шкодити, або, коли вона не має наміру шкодити, але уживає такого способу критики, який шкодить, то це критика шкідлива, непохвалена, що нечинить найбільше зло.

Коли хтось тільки винявля помилки, лихі сторони, невдачі і не вказує на причини, що їх викликали, не радить, як їм запобігти і не старается допомогти, направити їх, тільки говорить так, що це викликає невдоволення до кооперативу і її заряду, то це критика руйнівна (деструктивна), непохвалена і дуже шкідлива.

Ніхто зі смертельних людей не є досконалий ані не є всезнаючий, тому як довго людина будуть помилки, вони будуть повторятися. Часом чоловік має на думці зробити що-небудь добре і є навіть переконаний, що те, що він робить, є рід добра. Однак потім показується, що ця робота не була добра, а навіть шкідлива. Чоловік робив з добрим наміром, але з його роботи вишло не те, що він хотів, ну, і що-ж, повісити його за це? А є такі, що не розбирають добре справи і вишала-б його. Тут стається помилка не з його вини, а прямо обставини склалися так, що вийшло зле, тому треба йому вибачити, а зло на-

правити. Вистарчить звернути увагу, щоб уважав і такої помилки більше не повторяв.

В кооперативній діяльності дуже часто може так трапитися. От накупив управитель якогось краму, думаючи, що його скоро продасться, а сталося якраз протилежно, бо його осталося ще багато. Вистарчить управителя звернути увагу, а втрату покрити. Управитель робив в доброму намірі. Як-що показалося-б, що він це умишено зробив, то інша річ, то треба потягнути його до відповідальності.

Критикувати в товариський спосіб може лише чесний чоловік. Всі члени повинні вистарчатися руйнівної (деструктивної) критики. Деструктивною критикою займаються головню такі одиниці, які шле своє життя ніде і нічого доброго не зробили, або хоч і зачинали робити, то з наміром свого власного добра, для піднесення свого власного "я".

Дійсний, ширий, народний робітник робить що-небудь не тому, що він хоче за це нагороди, похвали, великого признання, але тому, щоб зробити щось доброго для громади, для загалу. Він у більшість випадків цілком на визнання чи подяку навіть не розраховує. Він знає добре приповідку: невдячність є подякою цього світа.

Річ ясна, що коли який чоловік є в нашій місцевості, йому треба дати признання, бо "достойн є робітник своєї нагороди". Нагорода це не завжди грошева нагорода — матеріальна нагорода — бо добре, шире слово признання, приятельське і сердечне стиснення руки, дружня балачка, це є теж нагорода за певну громадську працю.

Ніколи не жалуйте похвалити людину, як вона зробила щось доброго. Вас це нічого не коштує, а для такої людини це багато значить і вона старается відтак це ліпше робити.

Сема заповідь: вдержування язика за зубами перед ворогом. Це ясне як сонце, що коли будемо розголошувати всім, що в нас діється, наші вороги використають це проти нас самих. Поза зарядом кооперативу ніхто не сміє знати тайн кооперативу. Члени мають дістати добру обслугу і дешевий крам. Раз вибрали вони заряд, він має заряджувати. Там де всякий член хоче робити в кооперативі все, що йому подобається і заряджувати справами, які належать тільки до заряду кооперативу, то там пуття не буде.

Восьма заповідь: систематичне поширювання кооперативу через приєднування нових членів. Всяке бизнесове підприємство має більший успіх, як воно обслуговує більше число членів.

Тому кожний член повинен старатися приєднувати нових членів. Він має здоровий аргумент, при помочі якого може переконувати нечленів, чому вони повинні стати членами. Цим аргументом є: ніща ціна, сейчасове заощаджування при закупні, дивіденда готівкою в руках, з гори при закупні. Хай лише 5 центів, але 5 центів танше, чим в іншому склепі, ось аргумент кооперативу.

Зараз всі люде шукають за тим, щоб дістати тих п'ять центів танше, кожна господиня, кожна мати дітам рахує: п'ять центів на однім, п'ять на другім, п'ять на третім, тай буде грошей шось четверте купити.

Автори цих статей відомий випадок, де один батько сімох дітей ходив б бляшків дальше купувати заварювані помідори (томейтос), бо там було 5 центів на 2 бляшанках, а дешевше. Він вираховував, що суботній закуп помідорів нічого не коштує, бо від понеділка до суботи він шадив якраз стільки, кілько коштували 2 бляшанки.

Коли мова йде про гріш та заощадження його, то майже кожний піде там, де дешевше. Девята заповідь: інтересуйтесь і дбайте про кооперативу, як-би це була ваша приватна власність. На ділі вона і є ваша власність. Кожний має в ній свою пайку, свій шер. Тому кожний шеровець повинен уважати, щоби нічого з кооперативного добра не зменшилося, не псувалося і т. д.

Про довіря до управів (десята заповідь) та безсторонне розбирання промахів було вже сказано на іншому місці. Можна хіба додати це: раз ви вибрали заряд, дайте йому нагоду зробити роботу. Повірте йому. Не підозрівайте, але раз ви виберете, то це ваш заряд, це ви самі, бо він в вашім імені заряджує кооперативу.

На цім ми закінчуємо нашу розмову про кооперативу, а пізніше, при вільній хвилині, зладимо її надрукуємо ще звирче статута для кооперативу, а може й візріди для кооперативного книговодства.

Кооператор.

ВІСТІ З ТОРОНТО.

З роду не бачив я боротьби Еспанців з білками, та зате читав про неї. Кажуть, що дуже интересна картина. Еспанець так потрафити розколюти білку, що той в своїй скаженій люті кидається прямо на списа, чи ножаку та паде з розпореним животом на землю. І всемо цьому винна червона плахта Еспанця. От і дурний бік.

А як назвати людей, котрі нині, в двадцятому столітті, відіграють ролі якраз таких дурних білків. А є їх в нас не трохи.

Писалось вже про те, як то на конвенції К.П.П., що відбулась в Торонто, панські жовтешкі білки мало не показали, коли їх комуністи записали своїми резолюціями-платхами. А найгірше те, що той вони були припняті і не могли так скажоне кинути на комуністи. Вони бачили, що за комуністами шили всі ті делегати, яких вони повели у місто, щоб протиставити їх комуністам. І вони були безсилі. Казались, вертілись, та мовчали.

Та ось зараз дали волю своїм бичачим інстинктам. Збирають венкі-відпачки робітничих організацій, та старуються вжити їх як "організовану" силу до боротьби з робітничим рухом. Це так не давню ця жовтя братія скликала "стопроцентний" свій мітинг, щоб "запротестувати" проти деяких резолюцій, прийятих агаданю конвенцією. Недавно відбувся мітинг "Триде сід Лейбор Канс'л", на котрому знову пописались ці панки своїм новим "соціалізмом". "Бродер" Симпсон предложив аніт Конвенції, зі всіми резолюціями та рішеннями.

Ці резолюції й вигнали панських бичків знову на арену. Та й завили вони знову ріжніми голосами... "Бродер" Симпсон вдав, ніби-то, посередника, і займає "нейтральне" становище (це його фак; хто-б його не знав, признав-би за комуніста, бо він не раз і смішніш в такій своїй ролі). "Соціалісти" верещат без пуття й по-рядку. Найгірше розвинула соціалістичних бичків резолюція, що порушила їхні імперіалістичні заміри.

Була це резолюція, в якій поручалось делегатом на всебританський конгрес трейд-юній оборонити самовизначення і незалежність поневоленних Великою Британією колоніальних і напів колоніальних народів. Імперіалістичний "соціалізм" зараз в моді, так чому-ж не мав би він місця і в Канаді? Становище комуністів до цього питання всім ясне, тому й не потрібно подавати. Воно висказане в самій резолюції. Цікавіше, це "аргументи" соціалістів. В них всі аргументи починаються з Росії. Так вже привикли.

"Росія прагне розбити Бритійської імперії. Вона завидує, що Велика Британія тиється таким великим владом і популярністю, яких Росія не може здобути. Чому? А тому, що Бритійська імперія, все давала своїм підданним незалежність."

По нашому, коли хтось дістане незалежність, так він не може уважати за чийогось підданого. А в жовтих соціалістів не так. Коли-ж говорите про причини "популярності", то виходило-б, що немає тут нічо, що спричинило-б кровопролиття та клопоту. Та біда тільки в то-

му, що ви, й подібні вам "соціалісти" в безсоромний спосіб брешете, даруйте за отверість. Брешете та і не закінтеся. Ви будете свій буржуазний "соціалізм" на згінтух робітничих спинах. Ви не маєте чим оправдати себе перед робітничими масами. В своїй безрадності ви кинулись під попіську реверенду, до поліції, а безсоромна провокація, доноси, подле поведення в робітничих організаціях, це ваша тепер тактика. Зі всіми цими прикметами ви тонете в світовому дрібно-буржуазному, місцянському болоті.

Робкор.

ЛІСНИ ПРО ЗНАЧІННЯ РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ.

В. І. Ленін, один з найбільш шких людей світа і найбільший провідник та вчитель трудових мас, ще в 1901 році помістив в редакційній ним за кордоном газети "Іскра" статтю п. н. "З чого почати". В тій статті він пише про значіння для робітничих робітничої преси таке: "Газета — не тільки колективний пропагандист і колективний агітатор, але також і колективний організатор. У цьому останньому відношенні її можна порівняти з руйтованим, яке будують навколо нового будинку і намічають контури будови, полекують зносини між окремими будівниками, досягненні організованою працею."

"З газетою і в звязку з нею сама собою виникає стала організація, зайнята не тільки місцевою, але й регулярною загальною роботою, що привичає своїх членів уважно стежити за політичними подіями, оцінювати їхню вагу та їхній вплив на ріжні шари населення, виробити доцільні способи впливу на дії події революційної партії. Само вже технічне завдання — забезпечити правильне постачання газети матеріялу та правильне поширювання її — змушує створити мережу місцевих агентів одної партії, агентів, що перебувають в живих зносинах один з одним, що знають загальний стан справи, що привичають регулярно виконувати дрібні функції загальної праці, що пробують свої сили на організації тих, чи інших революційних чинників."

НОВІ ПІСНІ! — НОВІ ПІСНІ!

Вийшли з друку слідуєчі нові пісні:

Ой що-ж то за шум учинився, партитура . . . . . 15 п.
Та забіляні сніги, партит. 15 п.
Піють пісні, партитура . . . . . 15 п.
Калина, партитура . . . . . 15 п.

Замовлення присилайте на адресу:

BRANCH U.L.F.T.A.
Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

ТРИЦЯТЬЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ РАДІОТЕЛЕГРАФІ.

Дня 7. травня в Ленінграді відсвятковано 30-літній ювілей винаходу радіотелеграфії, на який прибули також представники чужоземних держав. Винахідником радіотелеграфії є російський вчений професор О. С. Попов, який в 1885 році влаштував знаряддя для реєстрації розрядів атмосферної електрики. В 1897 р. Попову пощастило з військового пароплаву "Африка" за допомогою дев'ятисажневої антени реєструвати розряди атмосферної електрики. В 1897 р. Попову пощастило з військового пароплаву "Африка" за допомогою дев'ятисажневої антени реєструвати розряди атмосферної електрики. В 1897 р. Попову пощастило з військового пароплаву "Африка" за допомогою дев'ятисажневої антени реєструвати розряди атмосферної електрики.

ДО ВІДКРИТТЯ ВИСТАВИ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ПОРТРЕТУ.

Всесукарїнський Історичний Музей ім. Т. Шевченка в Києві улаштує виставу українського історичного портрету. На виставі буде експоновано всі портрети, що переходять зараз в музей (запорожської доби, старих українських майстрів та доби — 18, 19. віків). При цьому виставлятиметься портрети роботи українських майстрів, а також портрети українських діячів — роботи російських та польських художників. Значне місце на виставі мають заняті портрети роботи Т. Г. Шевченка. Передбачається на виставі також використати етнографічні та історичні матеріяли, що характеризують запорожську добу, — для цього буде улаштовано окремих відділ, де разом з портретом виставлятиметься відповідні експонати. Виставу буде відкрито на початку червня.

В ХАРКІВСЬКОМУ НАУКОВОМУ ТОВАРИСТВІ ПРИ ВУАН.

Технічна секція Харківського Наукового Товариства при Всеукраїнській Академії Наук зосереджує зараз біля себе наукові та технічні сили міста Харкова і в найближчому часі приступає до видання свого науково-технічного журналу українською мовою технічної термінології. Разом з цим технічна секція випускає ряд популярних брошур для селян та розробляє для Всеукраїнського Фотокіно низку сценаріїв до наукових кіно-фільмів. В першу чергу підуть — виробництво цукру, нове й старе будівництво селянської хаті, електрфікація і т. л.

ПРОЦЕС РУМУНСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Перший день процесу румунських комуністів в Букарешті відбувся при значних дверях. Із 74 обвинувачених на суді присутні 57, — з них 30 перебувають під сторожею з грудня. Оборонити підсудних десяти румунських адвокатів. Підсудні вимагали допущення для їхньої оборони чужоземних адвокатів, однак суд відкинув цю вимогу. У цій справі викликано біля 40 свідків, Румунів і чужоземців, у тім числі міністра-президента Братіану, провідників усіх румунських політичних партій, чимало послів румунського парламенту всіх напрямків, а з чужоземців викликано Анрі Барбюса, еспанського письменника Ібанеса, закордонних ко-

муністів Садуля, Кашена, Катерину Арбо, Моймусо, Шмерала та Бертона. Оборона вимагає відкласти справу з огляду на те, що чимало свідків не прибули, а також з огляду на відсутність частини обвинувачених. Суд відкинув вимогу оборони. Перед закриттям першого судового засідання суд постановив взяти під сторожу всіх обвинувачених, що перебували досі на волі, в наслідок чого всі обвинувачені почали голодувати. На другому судовому засіданні з огляду на відсутність доводів суд постановив припинити справу комуністів Васілея, Патраскану, Олени Філіпович, Цукермана, Менделовича, Штрюмінгера і Гольдберга.

Н. САУЕР. ЦІНА КРОВИ (ПОВІСТЬ.) Переклав М. ІРЧАН.

(Продовження.) Не виїхав... Сьогодні рано відїхав Гросман, той невдалий член партійного комітету, за три місяці праці зломаний, розбитий, без віри в можливість дальшої боротьби. В'янув швидко, як молоде дерево, в якого підняте коріння. Як зрозумів, що праця не для нього — почав пити. Жадно пив горілку з дешевим пивом, затуманюючи гарячу голову аж до невідомості. І це був вже кінець. А ось Гросман виїхав... виїхав перед безсильністю, перед самим собою. Невже він? Але-ж хитра і обережна зрада була власне перед ним... Можливо, що він... Однак не виключене, що хтось інший... Всі інші відїздили на день або тиждень, щоби змилити поліцію, їздили сюди й туди по залізниці, і поверталися, замінивши вигляд та одяг. Так робив він самий і Ласкавець і Северів.

відїти разом з іншими, чекаючи на своїх помічників, жандармів. Розуміється, згинув при вибуху, але... він-же, як і всі, не знав, що Васяків приготував бомбу і що кине її. Думка ця захвилювала його, хоч не на довго. Згадка про забитого товариша відкинула підозріння. Немає права зневажати його!... Де-ж докази цих здогадів? Так хто-ж... Хто-ж є той таємний і проклятий?.. Ах, краще й не думати про це! Краще підждати, аж доки Барвінов не кине йому в обличчя, як каменем, це страшне імя... А як... Соломко? — Ні! Що це я?... — ледво чутно сказав Андреев. — Соломко!... Це неможливо!.. Тільки не думати!.. не думати!.. Переїхали залізничий шлях і помалу тягнулися кривими вулицями, з одноповерховими деревляними домиками, з дверми або трьома віконцями, що дивилися на вулицю білими і червоними занавісками. Довкола було тихо і порожньо. Тільки з далека долітав сильний гуркіт і тяжкий відхід величезної залізничної майстерні, яка пожегала молодих і старих робітників з передмість, стагала їх всіх з тих дрібненьких-деревляних домиків під свою безконечну, велику, сіру стріху, заглушувала їх глоси гуркотом машин, ревом і свистом, виснажуючи з них одиний маеток — силу мускулів. Колись в цьому окрузі була сильна робітничая організація, зараз — зруйнована. Розсипалася, як будова, фундамент якої підмила невидна вода. Розсипалася, а її рештки — окремі гуртки, переслідувані зрадою та провокаціями,

відсунулися від праці, завмерли, побоюючись злучитися... — В право, або в ліво? — перебив його думки візник. Оглянувся: Огородна вулиця, остання на передмістті, за нею простягалися десятки огородничих плянтацій, званих "болгарським". До числа 7., куди повинен прийти, було ще 200 — 300 кроків. Іхати було непотрібно. Могло-би звернути увагу на вулиці, що не привикала до повозок. Тут ходять всі пішки. — Стань дідусю тут... Далі болото і ти застриг-би з конем... Піду пішки... Здержуючись з трудом, щоби не побігти, Андреев вступив до домика і вбіг на подвір'я. На сіднях сидів Барвінов. Його скуде обличчя із закритими устами і нахмареними бровами, було непорухне і смертельно біле. Видавалося, що глибоко задумався над чимсь дуже важним. — Боже, як постарів! — мигнуло в голові Андреева. Хотів запитати його про здоров'я, але зараз пригадав собі, що перед ним стоїть людина, яка принесла тяжку і страшну відомість, тому без привітання спитав: — Як-же? — Підемо — відповів Барвінов теж без привітання. Увійшли в маленьку, побічну кімнатку, майже без мебелі, що ждала на свого огородника, який кожної весни мешкав в ній. — Ну, як-же? — повторив Андреев: говори! Але перш усього мусимо привітатися. Здорові були, товаришу! Ну, говоріть!.. Найшли?.. Хтє-ж це?

— Так, досить довго шукав, але краще пізно, як ніколи... За це сьогодні знаю його докладно і безсумнівно... — Хто-ж це? — швидко, без віддиху спитав Андреев. — Провокатор — продовжував Барвінов, — провокатор, який давно вже є членом партійного комітету і чотири роки на службі охоранки, зветься... Ласкавець... Це його імя. Окрім цього знаю ще імена чотирох менших провокаторів, які часто брехали охоранці, як самі не мали правдивих відомостей. — Ласкавець! — перервав його Андреев. — Так він. Докажу вам... Я приготувався на це. — Так ось, як воно!.. "Товариш" Ласкавець... "Товариш" Ласкавець... Оба замовкли. Андреев не міг зараз питатися про всі подробиці: вражіння короткої вістки Барвінова було надто сильне. Докази? Суд буде потрібувати їх... Андреев переживав перше вражіння страшною вісткою і рівночасно жадно і рівночасно нежданю. Прецінь знав-же, що один з них, партійний провідник в комітеті, є зрадником. Чекав, що Барвінов прийде і назве одно з близьких і знайомих імен. А сьогодні Барвінов назвав і Андреев був заскочений несподіванкою. Він-же нікого не міг підозрівати і імя провокатора мусило бути неждане. Яка страшна, чорна безодня!.. (Далі буде.)

Не забувайте про пресовий фонд одинокі української робітничої газети в Канаді — "Українських Робітничих Вістей"!

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА КАРПАТСЬКА НІЧ що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то постарайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечитаете до кінця. Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатську ніч" в рівночасно багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана лезвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращій папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах. КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛУЄТЕ! РОЗПОВІСЮДИНОРТЕ СКРІЗЬ ЩО КНИЖКУ. Виснаються книжки за попередили надісланним грошею. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилайте на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Десять Всеукраїнських З'їздів Рад.

Від часу встановлення на Україні радянської влади, відбулося десять з'їздів Рад. Відбувалися вони в такому порядку:

1-ий з'їзд Рад.

1-ий з'їзд Рад України відбувся 16 грудня 1917 року в місті Харкові. Це було тоді, коли на Україні панувала, так звана, Центральна Рада, яка не хотіла передати владу Радам робітничих та селянських депутатів.

Вона гостро виступила проти утворення Рад в Києві, розбройовувала військові частини, що співчували більшовикам, а самих більшовиків-комуністів заарештовувала.

Це примусило передових робітників та селян — прихильників радянської влади переїхати до Харкова — де й відбувся 1-ий Всеукр. з'їзд Рад.

В цей день (16 грудня) трудящі Росії і України склали тісний союз проти буржуазії та панства як російського, так і українського. Почалася уперта боротьба з Центральною Радою. В цій боротьбі пролетаріат переміг і розпочав організаційну роботу що до згуртування своїх сил.

Та Центральна Рада, розбита робітниками та селянами, складає мирну угоду з Німцями, закликає їх на Україну для боротьби з трудящими.

За допомогою Німців згодом на Україні панував гетьман Скоропадський з власниками хліборобами.

2-ий з'їзд Рад.

Під навалю німецької армії Червона гвардія змушена була покинути Київ і втік в Катеринівську відбудувався 2-ий з'їзд Рад України.

На тому з'їзді вирішено було продовжувати боротьбу з Німцями та гетьманцями.

Частина робітників і незалежних селян вступила в лави Червоної армії, а частина лишилася в заплілі в повстанських загонах на Україні.

Панував гетьман до листопада, коли по Україні спалахнула загальне повстання робітників та селян.

Німці і гетьманці було розбито і вигнано з України. А в лютому місяці 1919 року було покінчено з петлюрівською Директорією, що утворилася після гетьманщини і також боролася проти більшовиків.

3-ий з'їзд Рад.

І ось у березні 1919 року скликано було 3-ий Всеукраїнський з'їзд Рад.

Третій з'їзд Рад пройшов під ознакою поглиблення класового розподілу на селі.

Але наприкінці літа з півдня почав наступати царський генерал Денікін. При активній підтримці закордонних капіталістів він — захопив цілу Україну й дійшов аж до Орла.

Багато комуністів-більшовиків лишилося на Україні в заплілі, а деякі відступили на північ з Червоною армією. Та царському поспіаці — Денікіну також недовго довелося радити зі своєї перемоги. В грудні місяці покотився Денікін аж у Чорне море.

Червона армія знову звільнила Україну від панської навалочі і знову встановилася радянська влада.

4-ий з'їзд Рад.

У травні 1920 року зібрався 4-ий Всеукраїнський з'їзд Рад. Боротьба з контрреволюцією ще не була закінчена. Невважаючи на те, що в травні остання купка денікінських банд на Кубані забрана була в полон Червоною армією, недопитки контрреволюції ще не покинули зброї.

У Криму притаївся барон Врангель, до якого й позлазила вся панська навалоч.

Він чекав нагоди, щоб при допомозі закордонних держав кинути військом на Радянську Україну.

Крім того, в квітні місяці Петлюра умовився з головою польської Польщі — Пилсудским і погнав польсько-петлюрівські банди на Україну.

Вони захопили майже все Правобережжя з Києвом.

Та не надовго. В кінці травня Червона армія переходить в наступ на білополяків і жене їх аж до Варшави. Саме в цей час почав наступ Врангель.

5-ий з'їзд Рад.

5-ий з'їзд Рад України відбувся на початку березня 1921 року. Тоді вже військових фронтів не було. Ріжні внутрішні банди ліквідуються (нищать) і здають зброю. З'їзд робить підсумки боротьби з контрреволюцією та звертає увагу на справи відродження зруйнованого вшент господарства.

Основним питанням 5-го з'їзду була земельна справа. Винесено було постанову про закріплення за селянами землі на 9 років.

А за браком технічних сил, агрономів то що, цю справу відкладено було надалі.

6-ий з'їзд Рад.

6-ий з'їзд Рад відбувається в кінці 1921 року.

Літом посуха на Надволжі, на Україні та в Криму спричинилася до великого неврожаю. Страшне лихо — голод захопило всі республіки.

Радянська влада кинула всі сили на боротьбу з голодом і не дивлячись на скреготіння закордонного панства, перемогла й це загально-народне лихо.

Щоби дати селянам змогу відродити своє господарство продрозверстку — замінюється продподатком. Дозволяється продавати й обмінювати зайвину хліба та інших сільсько-господарських продуктів.

Заводиться так звана нова економічна політика.

Всі сили Робітничо-Селянська влада кладе на відродження сільського господарства та промисловості.

Взагалі ж 5-ий та 6-ий з'їзди підвели підсумки боротьби з контрреволюцією, накреслили шляхи для радянського будівництва і заклали першу цеглину господарської будівлі.

7-ий з'їзд Рад.

7-ий Всеукр. з'їзд Рад відбувся в середині грудня 1922 року. Крім справ господарських на які звернено було багато уваги, та освітньої справи, яку також довго обгово-

рював з'їзд — стояла також справа про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

В привітальній телеграмі 7-му з'їздові на це дав відповідь Ленін.

Радянська влада буде міцна, коли між усіма Республіками встановлено буде тісний братерський союз, що закріпить єдиний фронт проти капіталістичних держав.

Спільне військо, спільні залізниці, пошта, телеграф, спільна закордонна політика та закордонна торгівля — ось що з'єднає Радянські Республіки в єдину сім'ю.

Але разом з цим кожна республіка лишається незалежною у своїй внутрішній політиці, в освітній, земельній, судових та інших справах.

Що до промисловості — то й тут Ленін дав ясну стежку: зміцнювати вугільну та залізничну промисловість України, відродити Донбас. Без великої промисловості наше господарство стоїтиме на місці.

Ось отакі-о гасла були 7-го з'їзду Рад України.

8-ий з'їзд Рад.

На цьому з'їзді в основу роботи покладено було справи землеустрою, справи конституції Союзу Рад Соціалістичних Республік та справи промисловості.

З'їзд зробив підсумки річної роботи радянського уряду і накреслив шляхи для дальшої роботи у всіх галузях державного будівництва.

Підсумки виявили ось що: 1) податкова політика поволі налагоджується, 2) радянські червоні набувають цін навіть закордоном, 3) промисловість поліпшується і 4) справи землеустрою треба раз і назавжди покінчити, щоб надалі не турбувати селян ріжними переїдами і дати їм спокійно працювати.

Це основне, що розглядалося на 8-му з'їзді Рад.

Закінчився він 20 січня 1924, а 21 січня помер той, хто вів трудящих до світлого майбутнього, хто все своє життя віддав робітничо-селянській справі.

Помер Володимир Іліч Ленін. 9-ий Всеукраїнський з'їзд Рад збирається в час, коли Ленінові заповіти провадяться в життя Комуністичною Партією і Радянською Владою.

9-ий з'їзд Рад.

9-ий з'їзд Рад відбувся в Харкові в театрі ім. Т. Шевченка в перших числах травня 1925 року.

Найголовнішими справами нарад з'їзду були: обговорення справи найшвидшого піднесення стану сільського господарства України та міської державної промисловості. Також збудування реального союзу робітництва з селянством, який буде безпосереднім шляхом до комунізму.

Далі — кооперація і електрифікація, а зокрема справа кредиту на збудування великої дніпровської гідровалічної стайі.

Потім справа загальної наведеної освіти, на яку зокрема звернено увагу. Голова Раднаркомом т. Чубар запропонував виснажити додатково 12,600,000 карбованців на на-

родню освіту. Передбачається відкриття 5,000 нових шкіл. Широко обговорено справу охорони народного здоров'я, а відтак радянське будівництво.

Обширний звіт з праці соціального уряду дав тов. Каменев, а звіт з діяльності уряду У.С. Р.Р. і про внутрішній стан України дав тов. Чубар.

ПРО СВАТЮ ПЕРШОГО ТРАВНЯ В САВТ ПОРКЮПАЙН, ОНТ.

Пізно подав допис про міжнародне пролетарське свята в Савт Поркюпайн, бо думаю, що наш кореспондент виконає свій обов'язок, однак так не стався і не хочеться замовчати, бо у нас гарно святковано Першого Травня.

В 10-й годині рано робітничі організації в Савт Поркюпайн взяли участь в масовій демонстрації в Тимінс.

Вечером відбувся спільний з фініландськими організаціями робітників небувалый до цього часу в цій місцевості концерт-мітинг. Концерт отворив український хор співом "Інтернаціоналу". Описав виступа з промовою з рамени відіду У.С. К.П. К. т. Семенов.

Говорив він про значіння Першого Травня, а потім про робітничий рух цілого світу. Представив сучасну панську господарку і їх поведінку з робітниками і як-би робітники були організовані, то капіталіст не посміє так робити брати за горло, бо організовані робітники сила, яку годі збороти. Представив присутнім сучасне пановання фашистів в Болгарії, де працюючі, перебувають під буржуазним терором. Палка мова бесідики вплинула на зібраних вдоволюючи, які пильно слухали та народжували оплесками. Наприкінці промовець завівав робітників думитися в робітничі організації, а закінчив словами: "Хай живе свято Першого Травня!"

Дальше виступали школярі з декламаціями і співали, як рівнож хор дорослих співав робітничі пісні. Так само товариші виступали з грою на мандолинах. На закінчення хор відспівав "Червоний Прапор". Так відзначено у нас Першого Травня.

Тепер до нас робітники і робітничі в Савт Поркюпайн і цілої Канади кличу: Ставайте в свої пролетарські організації, де здобудете знання і свідомість та приготуйтеся до боротьби з виснажувачами, до боротьби за кращий устрій без хлопів і панів, де будуть всі рівні.

Мартин Миронюк.
Замітка редакції. — Більше дописів про сьогоднішній Перший Травень в Канаді містити не будемо. Треба про всієї події писати до газети вчасно, бо тільки тоді вони мають вагу.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР РОБ. ВІСТЕЙ"

Товариш Блумфілд, Т. Дж. ...	\$2.50
Никола Семків, Ніпїгон, Онт. ...	2.00
Посиф Данилюк, Арипрайор, Онт. ...	1.00
І. Величенко, Кенора, Онт. ...	1.00
С. Сітка, Гаїкен, Алта. ...	1.00

Ошава, Онт.

Товаришу Редактору!
Посилаю Вам \$4.00 на відновлення моєї переплати за "У.Р.В.", \$1.50 на відновлення переплати за "Робітничий" і 50 ц на пресовий фонд "Робітничий", \$4.00 від одного нового щорічного переплатника на "У.Р.В.", якого я прибав на ліст ч. 1747 і \$1.75 на пресовий фонд "У.Р.В." на ліст ч. 2965, що робить разом \$11.75.

Імена жертвовців на пресовий фонд "У.Р.В.":
С. Вельган \$1.00
Д. Дячук 50
Дж. К. (Англієць) 25

Разом \$1.75
З товаришним привітом,
І Дячук
Шікаго, Ілл.

Дорогий Товаришу Редактору!
Посилаю Вам \$13.00 з чого \$6.00 на відновлення переплати за "У.Р.В.", \$1.50 від одної нової переплатниці на "Робітничий", \$3.00 від трох щорічних переплатників на "Фармерське Життя", \$1.50 на пресовий фонд "У.Р.В." і \$1.50 на пресовий фонд "Робітничий". Переплата зібрана на ліст ч. 3680 а пресовий фонд на ліст ч. 1079. На пресовий фонд "У.Р.В." жертвували:
М. Козловський \$1.00
Д. Лапуга 50
На прес. фонд "Робітничий": Марія Козловська \$1.00; Кася Лапуга 50 ц.
Хай же і мище наша робітничая преса!

З товаришним привітом,
М. К.

ПОШУКУЄТЬСЯ в дуже важкій справі т. В. Бойчука, котрий має перебувати в Злучених Державах. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься на нижнечу адресу:

Central Executive Committee
U.L.F.T.A.
Ukrainian Labor Temple,
Cor Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man., Canada.

А НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В останні тижніх слідуючі товариші і товаришки придбали для нашої газети нових переплатників:

Іван Мацик в Сонни, Ман. придбав одного кварталного переплатника.

Іван Сорочка в Везувер, Б. К. придбав одного щорічного переплатника.

М. Фічук в Форт Френсіс, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

В. Зачковський в Вандор, Онт. придбав одного кварталного переплатника.

В. Стельмах в Вест Форт Вільям, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

В. Карча в Тимінс, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

В. Заремський в Оріент Бей, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

Михайло Прошок в Розер, Ман. придбав двох щорічних переплатників.

Василь Карча в Тимінс, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

П. Дутка в Фробішер, Саск. придбав одного щорічного переплатника.

С. Нісфорук в Шікаго, Ілл. придбав одного кварталного переплатника.

Г. Гагалюк в Смоки Лейк, Алта. придбав двох кварталних переплатників.

Ф. Мороз в Тимінс, Онт. придбав двох щорічних переплатників.

М. Мишак в Вінніпегу, Ман. придбав одного щорічного переплатника.

І. Косинка в Мелвія, Саск. придбав одного кварталного переплатника.

І. Чорний в Торонто, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

В. Карча в Тимінс, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

Іван Попович в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного переплатника.

Павло Дутка в Форд Сіті, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

І. Данилюк в Ренні, Ман. придбав одного щорічного переплатника.

М. Пігула в Форт Вільям, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

П. Гнатюк в Левак, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

А. Садовська в Ватерлоу, Онт. придбала одного щорічного переплатника.

Ф. Сивка в Едмонтоні, Алта. придбав одного щорічного переплатника.

Н. Чибрий в Сколард, Алта. придбав одного щорічного переплатника.

Н. Шубаний в Гаїдро, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

Т. Кравець в Олд Килдонан, Ман. придбав одного щорічного переплатника.

А. Бортик в Три-Гіллс, Алта. придбав одного щорічного переплатника.

Дмитро Камад в Кенора, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

Т. Бачинський в Оріент Бей, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

Д. Нісфорук в Монреалі, Кве. придбав одного кварталного переплатника.

І. Довбня в Вест Гомстед, Па. придбав одного щорічного переплатника.

І. Дячук в Ошаві, Онт. придбав одного щорічного переплатника.

М. Михайлюк в Енсонвіа, Онт. придбав двох щорічних переплатників.

Деякі товариші збирають стару переплату (відновлення), але що також ширю їм дякуємо, за те в газеті подіємо тільки імена нових переплатників.

Ваша газета, Товариші, ширю Вам дякує за Ваш труд і надієся, що Ви й надалі продовжитимете почате діло.

Відкривайте очі робітникам, що їх закарли пані своєю пресою, школами і пропагандою! Хто слідуючий?!

МАРІЯ КЕКИШІВНА, старокраєва учителька музики на піано, перенеслася з Грінчард вулиці під ч. 751 Боров вул., де дальше учить гри на піано малых і дорослих. Зацікавлених проситься зголошуватися тепер під ч. 751 Burrows Ave.

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ РОБІТНИЧОМУ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 31. ТРАВНЯ (МАЯ)

НА МЕКДУГЕЛ ФАРМІ, ІСТ КИЛДОНАН

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ

ПІКНІК

На пікніку будуть смачні перекуски, холодні напитки, різні спортові гри і танці, вибір кореспондентки і т. ін. Оркестра під проводом Н. Гуцуляка.

МІСЦЕ НА ПІКНІК ЧУДОВЕ.

ЯК ІХАТИ: Беріть стрітку "Килдона" і їдьте нею аж до кінця. Там треба переїсти на "Сейнт Пола" кару (що коштує три центи) і їдьте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда коштує 8 центів. На місці вас стрінуть представники Комітету.

ІДЬТЕ САМИ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ!

В РАЗІ НЕПОГОДИ ВІДБУДЕТЬСЯ ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА В УКР.РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ.

100 ПРОЦЕНТ СМІХУ В ТРАНСКОНІ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відіграє

В СУБОТУ, ДНЯ 30. ТРАВНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБ. ДОМІ В ТРАНСКОНІ

до респекти смішну комедію П. Тихончука на три дії

ТОВАРИСТВО ПШИК

Говорити наперед про що небувало комедію неможна, бо її словами не перекажеш. Скажемо коротко: хто хоче насміятися так, аби аж від сміху витрати очі, хай приходить в найблищу суботу до У.Р.Д. в Транскона. Це нова комедія, що грала недавно з великим успіхом у Вінніпегу. Від першої до останньої дії — один сміх. Дивитися на сцену, то сміється, не дивитися, теж сміється. А треба всім знати, що ця комедія буде поставлена на сцені в такий дивний спосіб, що ви певно не бачили ще. Та впрічмі, що тут дового говорити? Ви приходить і приводить всіх своїх знайомих, бо як не прийде, то на другий день по Трансконі будуть всі тільки й говорити: "Пшик! Пшик! Пшик!" А ви не будете? Не може бути! Ви прийдете! "Товариство Пшик" чекає на вас в найблищу суботу! — Участь беруть найкращі наші аматорські сили! Найкращі коміки з т. Василіною на чолі! Хіба-ж можна пропустити такий смішний гецер, що заповнений буде сміхом на 100 процент?

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ: 35, 25 і 10 ЦЕНТІВ.

Весь дохід призначений на допомогу робітничій українській пресі. — Приходить всі громадо, бо не скоро матимете нагоду побачити в Трансконі гру вінніпегських аматорів! Перекажіть всім про це представлення!

УВАГА! ВІННІПЕГ В ТРАНСКОНІ!

ПРИХОДІТЬ НА РОЗІГРАВКУ!

Старанням Травневого Комітету допомоги робітничо-фармерській пресі відбудеться в п'ятницю, 29. травня в год. 8.30 ввечером в У.Р.Д. в Вінніпегу

ВЕЛИКА РОЗІГРАВКА

поцінних річей. Прийдіть на цю розігравку численно, щоб потім не жалували.

Комітет визнає всіх тих товаришів і товаришок, що забрали до розпродажу книжечки, щоб всі купони звернули обовязково в четвер ввечером, 28. травня, на руки представника комітету, або адміністраторові "Укр. Роб. Вістей".

ТРАВНЕВИЙ КОМІТЕТ допомоги робітничо-фармерській

Комітет.

ПОШУКУЮ свого товариша Н. Феніка з села Голубича, повіт Боршів, Галичина. Довгий час перебував в Порт Артур, Онт. Хто про него знав би або він сам хай напише до: N. Semkiw c/o Hydro Co., Nipigon, Ont.

Українська Робітничая Діточа Школа при У.Р.Д. в Вінніпегу з учителем д-ром І. Карачем.